№ 122. Piątek 29. Maja 1857. Rok wydania 47.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr 35 kr. Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 28. maja. Dnia 27. maja r. b. wyszła i rozesłana została z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie część III oddziału I. z r. 1857 dziennika rządowego dla okręgu administracyjnego c. k. namiestnictwa we Lwowie.

Część ta zawiera:

Nr. 31. Traktat telegrafowy między Austryą i Sardynią z dnia 3go października 1856, podpisany w Turynie dnia 3. października 1856, zamieniony w ratyfikacyach dnia 6. grudnia 1856 r.

Nr. 32. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 12. lutego 1857, o zaprowadzeniu szczegółnej kontroli paszportowej w powiecie granicznym przy Nauders w Tyrolu.

Nr. 33. Obwieszczenie ministerstwa finansów z dnia 13. lutego 1857, o zniesieniu urzędów celnych ubocznych klasy II. w Broszkowicach i Lgoli.

Nr. 34. Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 16. lutego 1857, obowiązujące w Węgrzech i województwie Serbskiem wraz z banatem Temeskim, o postępowaniu, jakie zachować mają sądy urbaryalne tak instancyi pierwszej, jak wyższych, przy wykroczeniach, których się dopuszczają adwokaci w sprawach u nich zachodzących.

Nr. 35. Rozporządzenie ministerstwa wyznań i oświecenia, z dnia 4. grudnia 1856, obowiązujące w całej objętości cesarstwa, z wyjątkiem Lombardzko-weneckiego królestwa, Pobrzeża i Pogranicza wojskowego, względem postępowania z książkami dla ubogich, które z c. k. wydawnictwa ksiąg szkolnych uczniom szkół ludowych dawane bywają.

Nr. 36. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 18. lutego 1857, obowiązujące we wszystkich urzędach cłowych powszechnego związku cłowego, o postępowaniu cłowem z wozami kolei żelaznej w obrocie z niemieckim związkiem cłowym.

Nr. 37. Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 19. lutego 1857, obowiązujące w krajach koronnych, powszechnym związkiem cłowym objętych, względem wyniesienia w drodze próby ubocznego urzędu cłowego I. klasy w Bieliny na główny urząd cłowy II. klasy.

Nr. 38. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości, nadkomendy wojskowej i najwyższej władzy policyjnej z dnia 22. lutego 1857, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, o przynależności cywilnych sądów doraźnych względem osób poddanych sądownictwu wojskowemu, przez straż wojskową przyprowadzonych.

Nr. 39. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23. lutego 1857, o odgraniczeniu bezpośredniego obrębu urzędowego starostwa górniczego w Hall w Tyrolu, i eksponowanego komisaryatu górniczego w Klausen, ze względem na nową polityczno sądową organizacyę Tyrolu z Foralbergiem.

Nr. 40. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 27. lutego 1857, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych powszechnego obrębu cłowego, o zniesieniu istniejącej w Schönwald stacyi odchodnocłowej i zaprowadzenie tamże ubocznego urzędu cłowego II. klasy.

Nr. 41. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2. marca 1857, względem zaprowadzenia urzędu cłowego w Porlezza.

Nr. 42. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2. marca 1857, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, względem rozciągnienia nadanego ubocznym urzędom cłowym I. klasy wzdłuż granicy prusko-szląskiej i hrabstwa Kładzko umocowania do zastosowania cła uwzględnionego co do zaopatrzonego świadectwami pochodzenia żelaza surowego, aż do końca czerwca 1856.

Nr. 43. Rozporządzenie najwyższej władzy policyjnej z dnia 3. marca 1857, względem odjęcia debitu pocztowego pismu czasowemu *Das Jahrhundert*.

Nr. 44. Rozporządzenie cesarskie z dnia 18. lutego 1857, względem zaprowadzenia nowej taryfy cłowej w Dalmacyi.

Nr. 45. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu z dnia 4go marca 1857, obowiązujące w Dalmacyi, względem wykonania nowej dalmatyńskiej taryfy cłowej.

Nr. 46. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 4. marca 1857, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, względem wykonania niektórych postanowień nowej dalmatyńskiej taryfy cłowej z dnia 18. lutego 1857 o uwzględnieniach cłowych dla obrotu Dalmacyi z powszechnym obrębem cłowym.

Nr. 47. Rozporządzenie ministerstwa handlu, przemysłu i budowli publicznych z dnia ? marca 1857, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, mocą którego zakazuje się używanie bezmianów w przedaży cząstkowej.

Nr. 48. Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. marca 1857, obowiązujące w Galicyi i Lodomeryi, w wielkiem księstwie Krakowskim i w księstwie Bukowińskiem, względem kompetencyi komisyj krajowych co do reluicyi i regulacyi ciężarów gruntowych, niemniej władz politycznych w przedmiocie rozprawy i rozstrzygania onych z gruntowo-pańskich stosunków wynikających sporów, których przedmiot ulega postanowieniom najwyższego patentu z dnia 5. lipca 1853 r. nr. 130 Dziennika praw państwa.

Nr. 49. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 6. marca 1857, obowiązujące we wszystkich krajach monarchii, o zniżeniu cen soli krajowej i o bezpłatnem wprowadzeniu soli zagranicznej dla celów chemiczno technicznych.

Nr. 50. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7. marca 1857, obowiązujące w całej objętości państwa, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego, dotyczące zamiany korespondencyi z sądami królestw Duńskiego, Niderlandzkiego i Belgijskiego.

Nr. 51. Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7go marca 1857, obowiązujące w królestwach Węgierskiem, Kroackiem i Slawońskiem, w województwie Serbskiem i banacie Temeskim, w przedmiocie kwestyi, jak przedsiębranem być winno zgłoszenie intabulowanych wierzytelności, przepisane w §. 3, ustępie 4 rozporządzenia z d. 15. grudnia 1855 roku, nr. 222 Dziennika praw państwa, celem ich przeniesienia do nowych protokołów księgi gruntowej, na ten przypadek, gdyby zaintabulowane dokumenta zagubione zostały.

Nr. 52. Patent cesarski z dnia 24. października 1856, obowiązujący we wszystkich krajach koronnych, mocą którego zniesionym zostaje obowiązek składania oraz c. k. eraryalnego wykupywania złota i srebra, w kopalniach lub pławiarniach pozyskanego.

Nr. 53. Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 5. marca 1857, obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, mocą którego, wydanym zostaje w porozumieniu z naczelną komendą wojskową przepis wykonawczy do cesarskiego patentu z dnia 24. października 1856 roku w przedmiocie zniesienia obowiązku oddawania, jakoteż c. k. eraryalnego wykupu złota i srebra, pozyskanego z przemysłowości kopalniczej i pławiarniczej.

Nr. 54. Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i finansów z dnia 13. marca 1857, dotyczące nazwy obu urzędów stolicowo-sędziowskich Artand w okręgu administracyjnym wielkowarażdyńskim, tudzież Banok-Szent-György w okręgu administracyjnym edenburgskim, wedle przekazanych im stanowczo siedzib urzędowych w Mezö-Keresztes i Lettenye.

Nr. 55. Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i finansów z d. 13. marca 1857, obowiązujące w całym obrębie państwa z wyjątkiem królestwa Lombardzko-weneckiego, Dalmacyi i Pogranicza wojskowego, w przedmiocie postępowania z oświadczeniem zrzeczenia się pojedynczych uczestników spólnej własności górniczej, co się tyczy działów ich, do księgi górniczej wciągnionych.

Nr. 56. Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu z dnia 14go marca 1857 obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, powszechnym związkiem celnym objętych, dotyczące uwzględnionego w cle sprowadzania siarkanu amoniaku dla fabryk ałunu.

Sprawy krajowe.

(Arcyksiążę Franciszek Karol wyjechał do Saksonii. — Wyszczególnienia. — Minister br. Thun wezwany do Pesztu. — Minister sprawiedliwości przybył do Pesztu. — Podróż Ich Mość Cesarstwa. — Łaski Cesarskie. — Stan zdrowia Arcyksiężniczki Zofii.)

Wiédeń, 26. maja. Jego Cesarzew. Mość najdostojniejszy Arcyksiążę Franciszek Karol odjechał 25. b. m. o godzinie 7. minucie 45 z dworca bubeneckiej kolei żelaznej do Saksonii.

— Jego Ces. król. apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 15. maja r. b. nadać najłaskawiej radcy namiestnictwa i starościc obwodowemu w Wadowicach, Józefowi Loserth z przydomkiem „Edler von", w uznaniu długoletnich jego znakomitych zasług w służbie publicznej, tytuł i charakter c. k. radcy nadwornego z opuszczeniem taksy.

— Jego Excelencya minister, hrabia Leon Thun, przybył na wezwanie Jego c. k. apostolskiej Mości na dwór cesarski do Pesztu na dniu 21. b. m., zaszczycił nazajutrz odwiedzinami swemi uniwersytet, bibliotekę i klinikę, a na dniu 23. b. m. odjechał z powrotem do Wiédnia.

— Jego Excelencya minister sprawiedliwości, Franciszek hrabia Nadasdy, przybył 22. b. m. do Pesztu.

Z Szegedynu donoszą z 24. maja: Dziś byli Najjaśniejsi Państwo w Jassbereny na nabożeństwie przed godziną 7mą zrana, a po tem odjechali do Csegled. Aż do granic Jazygii asystowali JJ. MM. Cesarstwu oddziały wczorajsze, a dalej konni wybraúcy z pomiędzy szlachty i oddziały gmin z komitatu.

U dworca kolei żelaznej w Czegled odbyły się przedstawienia korporacyi i osób szczególnych. Pod Nagy Körös raczył J. M. Cesarz zaszczycić najwyższą obecnością swoją urządzony na prędce festyn ludowy.

W Keczkemet raczył Jego c. k. Apost. Mość po skończonem przedstawianiu zwiedzić urzędy i zakłady. Następnie odbyło się wręczenie darów hołdowniczych.

Przyjęcie było wszędzie również uroczyste, jak i serdeczne, a w Keczkemecie radość powszechna była tem większa, zwłaszcza, że właśnie podczas pobytu J. M. Cesarza ogłoszono Keczkemet wolnem miastem królewskiem.

W Szegedynie, gdzie poczyniono wielkie przygotowania na przyjęcie Najjaśniejszych Państwa, odbył się wjazd cesarski około 3 godziny po południu śród serdecznych okrzyków ludności, która zebrała się z okolic nawet odleglejszych.

Podczas wjazdu zwiedzili Najjaśniejsi Państwo kościoł, poczem odbyły się przedstawienia i posłuchania, a dalej wielka uczta nadworna, w ciągu której składali rybacy zwykłe dary hołdownicze.

Później odbył się festyn rybaków i ludu, po czem raczyli JJ. MM. Cesarstwo zwiedzić arenę, a za powrotem przypatrywać się iluminacyi miasta.

Zdrowie Najjaśniejszych Państwa jest w stanie pożądanym.

— Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem pismem własnoręcznem z 20. maja darować najłaskawiej zaliczkę skarbową ciążącą od roku 1847 na dystrykcie Jazygów i Kumanów w kwocie 11.480 złr., a najwyższem rozporządzeniem z 22. b. m. opuścić najłaskawiej ośmiom więźniom w peszteńskiem więzieniu żeńskiem resztę ich kary, innym zaś ośmiom połowę, a odnośnie dwie trzecich części tej kary.

Z Budy donoszą z 23. maja: W ciągu dnia wczorajszego nie nastąpiło żadne pogorszenie zdrowia najdostojniejszej Arcyksiężniczki Zofii, która z małą przerwą miała sen dość spokojny.

Hiszpania.

(Nowy okręt. — Ustawa prasy. — Rozprawy w Kortezach. — Traktat graniczny z Francyą.)

Madryt, 16. maja. Na dniu 13. b. m. spuszczono w Kartagenie z warsztatu, na cześć urodzin Cesarza, fregatę śrubową „Petronila" o sile 300 koni z 31 działami. — Dziennik *Epoca* podaje treść zaprojektowanej ustawy druku, którą odczytano w Kortezach na dniu 16. b. m. Do wydawania politycznego dziennika potrzeba odpowiedzialnego wydawcy, który ma odpowiadać następującym warunkom: Musi mieć przeszło 25 lat wieku, mieszkać rok w miejscu, gdzie wychodzi dziennik, zostawać w używaniu wszelkich praw obywatelskich i politycznych; musi opłacać 2000 realów stałego podatku, jeśli dziennik wychodzi w Madrycie, a 1000 realów w każdem innem miejscu; musi wykazać się, że zapłacił ten podatek z góry na trzy lata, i złożyć kaucyę 300.000 realów za dziennik madrycki a 200.000 realów za dziennik prowincyonalny. Kaucya ta ma być złożona w banku hiszpańskim lub w ręce jego komisarzów, w którymkolwiek innym banku potwierdzonym z rządu lub też w kasie depozytowej; wypłata ma nastąpić w gotówce lub w obligacyach konsolidowanego długu podług kursu dziennego. Artykuły treści politycznej, filozoficznej i religijnej muszą być opatrzone podpisem autora. Kary pieniężne za przestępstwa prasy ustanowione są stosunkowo od 15 do 80.000, od 10 do 60.000, od 5 do 25.000 i od 4 do 20.000 realów. Przestępstwa prasy sądzić będzie trybunał złożony z prezydenta i pięciu sędziów pierwszej instancyi w Madrycie, a trzech na prowincyi. Przywileje na takie przestępstwa nieistnieją, tylko wojskowi mają być w takim razie sądzeni podług regulaminu armii. Mowy obronne i oskarzenia dzienników niemogą być w żaden sposób ogłaszane.

— Dzienniki madryckie z 16. maja przynoszą dosłowną treść znanej już z depeszy telegraficznej mowę, którą marszałek Narvaez, w ciągu debaty nad adresem senatu, zbijał poprawkę pana Calonge względem wyrażenia nagany Wikalwarystom. Pan Calonge godził oddawna na O'Donnela i jego stronników. Adres podał mu sposobność wyrazić zadziwienie swoje dla czego gabinet w mowie od tronu wkłada Królowej w usta „słowa pojednania." Zdaje się, że pan Calonge miałby zamiar wywołać znowu podobne gorszące sceny, jakie widzieliśmy niedawno." Narvaez w odpowiedzi na jego zarzuty, stanął w obronie wypadków z 28. czerwca 1854. „Moi panowie!" — zawołał — „Gdy Jej król. Mość raczyła powierzyć mi prezydenturę teraźniejszego gabinetu, było pierwszem staraniem mojem pracować nad tem wspólnie z godnymi kolegami moimi, ażeby zatrzeć ostatnie ślady pożałowania godnego rozdwojenia, które zniszczyło partyę konserwacyjną . . . Wiem, że rana jest zanadto głęboka, by mogła się zupełnie zgoić; ale pocieszałem się nadzieją, że nikt z nas niechce brać na siebie odpowiedzialności i wywoływać nanowo niezgody. Pan Calonge odważył się jednak na to, i wyrządził mimo swej wiedzy wielką szkodę krajowi i swemu stronnictwu. Pan Calonge utrzymuje, że powstania wojskowe niepowinny być puszczane bezkarnie. Ale czyż sam niemiał udziału w żadnem z nich? Przypominam rok 1843, kiedy pan Calonge tak dobrze jak ja brał udział w takiem powstaniu . . . Pole obwinień, moi panowie, jest nader slizkie, należy je unikać . . . Lepiej będzie połączyć się, by postawić kraj na tym stopniu, jaki zajmować powinien i będzie, jeśli nieprzeszkodzi temu niezgoda nasza." Poprawka pana Calonge została odrzucona.

Madryt, 18. maja. Minister spraw zagranicznych, margrabia Pidal, przedłożył Kortezom projekt, który upoważnia rząd ratyfikować traktat graniczny z Francyą podpisany w Bayonnie na dniu 2. grudnia 1856. Główna treść traktatu o granicę obudwu krajów od ujścia Bidassoy aż do granic prowincyi Nawary i Hueski z francuskim departamentem niższych Pyrenejów jest następująca: Na granicy Nawarry uznaje Francya linię oznaczoną w latach 1785 i 1787, z wyjątkiem miasta Ondarroli, którego Hiszpania nigdy nieposiadała; natomiast dostaje Hiszpania znaczną część lasu w Irati; dwa terytorya Bensarlei i Arlaku będą przyłączone do dolin hiszpańskich, a okręg Alzkoa zatrzymuje juryzdykcyę na północnej pochyłości Pirenejów podług postanowienia z roku 1556. Hiszpania z swojej strony zrzeka się praw do Ondarroli, Bazulas i klasztoru San Salvador de Leyse, które aż do Errecaidor i folwarku Ardane zostaną przyłączone do Francyi. Poddani obudwu państw, którzy uprawiali pola lub pobudowali domy na gruntach, przyznanych teraz stanowczo jednemu lub drugiemu państwu, zatrzymują prawa własności w charakterze cudzoziemców posiadających dobra nieruchome. Dotychczasowe prawa paszy ustają. W części granicy należącej do prowincyi Guipuskui, odstąpione będą Hiszpanii główne wyspy rzeki Bidassoy, i postanowiono oraz, że miasto Fontarabie ma za swoją sadzawkę na ryby, która teraz musi być zniesiona, otrzymać stosowne wynagrodzenie od rządu francuskiego.

Anglia.

(Nowy oddział wojska do Chin. — Książęta krwi z powrotem. — Stosunki przyjaźne Rosyi z Chinami zrywają się.)

Londyn, 21. maja. Wczoraj zabrały paropływy „Adventure" i „Assistance" w Portsmouth 13 kompanii piechoty do Chin. Wojsku zapewniono wszelką wygodę na okrętach. Ale 200 do 300 z zabranych żołnierzy uczciło swe pożegnanie z Anglią pijatyką, która całą noc trwała i pociągnęła za sobą niemiłe sceny w ulicach Portsei. Porozbijano mnóstwo drzwi i okien, pokaleczono kilka osób, a gdy nadeszła chwila do odjazdu, musiano opojów sprowadzać pod zbrojną eskortą w omnibusach i dorożkach na brzeg.

Książę Walii powrócił wczoraj z wycieczki swej na północ do Osborne. Książę Alfred spodziewany jest dzisiaj z powrotem z Niemczy.

— Dziennik *Morning Chronicle* otrzymał w drodze urzędowej wiadomość z Paryża, że z powodu sporów pogranicznych przyszło do zerwania przyjaźnych stosunków między *Rosyą i Chinami.* Dziennik *Nord* powtarza to doniesienie bez żadnych uwag potwierdzających lub zaprzeczających.

Francya.

(Nowiny dworu. — Konferencye neuenburskie. — Pomnik Ludwikowi XVI. — Konzulaty w Persyi. — Doniesienia z Senegambii.)

Paryż, 22. maja. W sobotę opuszcza dwór zamek w Fontainebleau i przeniesie się na cały czerwiec do St. Cloud. Kiedy zaś Cesarz zrobi wycieczkę do Plombieres i Biarritz, to zależeć będzie od wewnętrznych i zewnętrznych wypadków.

Hrabia Hatzfeldt otrzymał wczoraj pełnomocnictwo do podpisania projektu konferencyi neuenburgskiej. Ostatniego wtorku otrzymał tylko urzędowe oznajmienie, że Król pruski przyjmuje projekt. Hrabia Walewski przybędzie jutro do Paryża, zdaje się jednak, że ostateczna konferencya nastąpi dopiero w przyszły poniedziałek (25. maja).

Na ostatniem posiedzeniu senatu przyszła pod obradę petycya miasta Bordeaux o pozwolenie, wznieść pomnik Ludwikowi XVI. na jednem z publicznych placów tego miasta. Sprawozdawca, p. Ferdynand Barrot, radził przejść do porządku dziennego, gdyż wypada zostawić Cesarzowi inicyatywę takich wzniosłych myśli właściwych jego sercu, o czem świadczy uchwalone już wzniesienie pomnika temu męczennikowi królewskiemu na placu, gdzie stało więzienie „du Temple".

Co do kwestyi względem liczby i siedziby konzulów angielskich w Persyi, oświadczyła Anglia podług nadesłanej tu dziś depeszy pana Persigny, że poprzestanie na pewnej liczbie konzulów w Persyi, jeśli Rosya podda się temu samemu ograniczeniu.

Komendant wojsk francuskich u zachodniego wybrzeża Afryki, zajął krainę Dakkar, jeden z najważniejszych punktów Senegambii, imieniem Francyi.

Włochy.

(Sprawy w izbach piemonckich.)

Druga Izba sardyńska uchwaliła na posiedzeniu swem z 19go b. m. co do kwestyi względem udzielenia koncesyi na zbudowanie pobocznych kolei żelaznych przestrzeni Var, by rząd upraszać o przedłożenie na przyszłej sesyi projektu względem zbudowania drugiej kolei żelaznej w zamiarze połączenia wewnętrznych prowincyi sardyńskich z koleją żelazną wiodącą z Var ku granicy księztwa Modeny.

Minister wojny przedłożył Izbie ważny projekt, według którego każdy zdolny pod broń mieszkaniec obowiązany być ma do pełnienia służby wojskowej. Postanowiono dwie kategoryi w tej mierze: dla pierwszej zaciąg coroczny 9000 ludzi do służby czynnej; do drugiej zaś należą wszyscy zdolni do broni, którzy jednak powołani być mogą do służby wojskowej tylko na mocy osobnego przyzwolenia Izby.

Niemce.

(Nowiny dworu pruskiego. — Minister pruski z powrotem z Konstantynopola.)

Ich Mość Królestwo pruskie przenieśli dwór swój z Charlottenburga do Sanssouçi.

Pruski nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister przy dworze tureckim, jenerał-major Wildenbruch, przybył z Konstantynopola do Berlina.

Rosya.

(Nowiny dworu. — Ambasador hiszpański na audyencyi. — Gabinet medalów. — Ułaskawienie Trubeckiego. — Wiadomości bieżące. — Traktat z Japonią.)

Petersburg, 17. maja. Hiszpański ambasador, książę Ossuna i de l'Infantado, miał audyencyę u Jego Mości Cesarza i doręczył mu przy tej sposobności order Maryi Luizy dla Jej Mości Cesarzowy i wstęgę Złotego runa dla Jego Cesarzew. Mości Wielkiego księcia następcy tronu.

Jego Mość Cesarz nabył gabinet medalów zmarłego ministra apanażów hrabi Leona Perowskiego i przyłączył go do muzeum Eremitage.

Porucznik książę Sergiusz Trubecki, który w roku 1851 wyrokiem sądu wojennego został wykluczony z wojska z utratą szlachectwa, otrzymał napowrót tytuł księcia.

Z początkiem przyszłego miesiąca wyprawi jeden z tutejszych przedsiębiorców parowy okręt do Torney, gdzie miłośnicy przyrody będą mieć sposobność przypatrzyć się widokowi niezachodzącego przez dłuższy czas słońca.

Sławny z swych usług w Sebastopolu, rzeczywisty radca państwa Pirogow został teraz mianowany stanowczo kuratorem odeskiego okręgu szkolnego.

Dzienniki rosyjskie ogłaszają następujący traktat handlu i rozgraniczenia zawarty 26. stycznia między Rosyą a Japonią:

Pełnomocnicy: Najjaśniejszego Cesarza i Samowładcy wszech Rosyi, jenerał-adjutant, wice-admirał Eufemiusz Putiatin i N. Wielkiego władcy wszech Japonii, Cucuj-Chizenno-Kami i Kawadzi-Sajemonno-Dzijo, postanowili i zawarli w dniu dwudziestym szóstym stycznia 1855 roku, czyli pierwszego roku Ansej, dwunastego miesiąca dwudziestego pierwszego dnia, w mieście Simoda, traktat i objaśniające go artykuły, które słowo w słowo brzmią jak następuje:

Aby ustanowić między Rosyą i Japonią pokój i przyjaźń i ustalić je traktatem, Najjaśniejszy Cesarz i Samowładca wszech Rosyi mianował pełnomocnikiem Swym jenerał-adjutanta, wice-admirała Eufemiusza Putiatyna, a N. władca wszech Japonii mianował pełnomocnikami Swoich Wysokich poddanych Cucuja-Chizenno-Kami i Kawadzi-Sajemono-Dzijo.

Wspomnieni pełnomocnicy ustanowili następne artykuły:

Artykuł I. Odtychczas na przyszłość niech będzie stały pokój i szczera przyjaźń między Rosyą i Japonią. W posiadłościach obu państw Rosyanie i Japończycy niech używają opieki i ochrony, tak we względzie osobistego ich bezpieczeństwa jak i nietykalności ich mienia.

Art. II. Odtychczas granice między Rosyą i Japonią mają przechodzić między wyspami Iturup i Urup. Cała wyspa Iturup ma należeć do Japonii, a cała wyspa Urup i inne Kurylskie wyspy ku północy, stanowią posiadłość Rosyi. Co się tyczy wyspy Krafto (Sachalin), ta pozostaje niepodzielną między Rossyą i Japonią jak była dotychczas.

Art. III. Rząd japoński otwiera dla okrętów rosyjskich trzy porty: Simoda, w księztwie Idzu; Chakodate, w powincyi Chakodate, i Nangasaki w księztwie Chizen. W tych trzech portach rosyjskich okręty będą odtąd mogły naprawiać swoje uszkodzenia, zaopatrywać się w wodę, drzewo, żywność i inne potrzeby, nawet w węgiel kamienny, gdzie takowego dostać można, i płacić za to wszystko złotą lub śrebrną monetą, a w braku pieniędzy, zastępować je towarami swego ładunku.

Oprócz wymienionych przystani, Rosyanie nie mają zawijać do żadnych innych portów, wyjąwszy przypadki, kiedy, w razie naglącej potrzeby, okręt nie będzie mógł dalej płynąć. Poniesione w takich przypadkach wydatki będą opłacane w jednym z portów otwartych.

Art. IV. Okrętom i osobom, które ulegną rozbiciu, w obu Państwach dawana będzie wszelka pomoc, i wszyscy uratowani, przewiezieni będą do portów otwartych. Przez cały ciąg ich pobytu na obcej ziemi, używać oni będą swobody, ale ulegać mają szłusznym prawom miejscowym.

Art. V. W dwóch pierwszych z liczby wymienionych otwartych portów dozwala się Rosyanom nabywać żądane towary i rzeczy, przez wymianę za przywiezione przez nich towary, rzeczy i pieniądze.

Art. VI. Rząd rosyjski wyznaczy konzula do jednego z dwóch pierwszych wspomnionych portów, jeżeli uzna tego potrzebę.

Art. VII. Jeżeli wyniknie jakabądź kwestya lub sprawa, wymagająca rozpoznania lub roztrzygnienia, takowe zostaną gruntownie rozpoznane i załatwione przez rząd japoński.

Art. VIII. Jak Rosyanin w Japonii, tak Japończyk w Rosyi, zawsze będą swobodni i nie ulegną żadnym ścieśnieniom. Kto popełni przestępstwo, może być zaaresztowanym, ale sądzonym będzie według praw własnego kraju.

Art. IX. Ze względu na sąsiedztwo obu Państw, wszelkie prawa i przywileje, jakie Japonia dotąd już udzieliła, lub na przyszłość udzieli innym narodom, zarazem będą rozciągnięte i na poddanych rosyjskich.

Traktat niniejszy zostanie ratyfikowany przez Najjaś. Cesarza i Samowładzcę wszech Rosyi i N. Wielkiego Władzcę wszech Japonii, lub jak zastrzeżono w oddzielnie załączonej ugodzie, przez ich pełnomocników — i ratyfikacye wymienione w Simoda, nie wcześniej jak w dziewięć miesięcy, lub jak okoliczności pozwolą. Teraz zaś wymieniają się kopie traktatu za podpisem i pieczęciami pełnomocników obu państw i wszystkie jego artykuły otrzymuję moc obowiązującą od dnia podpisania i będą wykonywane przez obie umawiająca się strony wiernie i nienaruszenie.

Zawarto i podpisano w mieście Simoda, lata od Narodzenia Chrystusa Pana 1855 miesiąca stycznia dwudziestego szóstego dnia, czyli Ansej roku pierwszego, miesiąca dwunastego, dnia dwudziestego pierwszego.

Turcya.

(Regulamin rady państwa. — Wiadomości bieżące.)

Do Tryestu nadeszły wiadomości z **Konstantynopola** z 15. maja. Nowy regulamin tureckiej rady państwa został ogłoszony. Amerykański ambasador przedsięwziął podróż do księztw naddunajskich i powszechnie upatrują w tem zamiary polityczne.

Azya.

(Ludy i najazdy Kaukaskie. — Zbrojenie się Czerkiesów.)

Nadszedł teraz właśnie ten czas, w którym chciwi łupów gorale zakaukazcy zwykli napadać na ziemię rosyjską i dlatego też muszą kozacy na linii kordonowej mieć się na baczności. Szczególnie zaś najeżdzają gorale w letnich miesiącach, od maja do września, na terytoryum rosyjskie małemi oddziałami w liczbie 5 do 10 zbrojnych, by zagrabić kilka sztuk bydła z pastwiska i zabrać w niewolę spokojnych mieszkańców włości pogranicznych, a wreszcie by podróżnych zrabować. Pieszo wychodzą na rabunek w małych tylko oddziałach i trzymają się blisko rzek Kubanu i Tereku, których brzegi lesiste i zarosłe szuwarem nastręczają im bezpiecznego schronienia w razie pogoni kozackiej. Konni zaś gorale zbierają się w oddziałach większych liczących przynajmniej 20 do 30 zbrojnych, a wtenczas zapuszczają się czasem i na 100 wiorst w głąb kraju rosyjskiego az do stepów nogajskich nieważając przy tem na porę roku. Zwykle wybierają się w miesiącach od października do grudnia, kiedy nocy są dłuższe i ciemne i kiedy niższy stan wody lub rzeki ścięte lodem nastręczają im łatwej przeprawy na obu tych rzekach. Jakoż tylko w ciągu kilku tygodni, a mianowicie w jesieni i na wiosnę, kiedy idące kry na Kubanie i Tereku niedozwalaja przeprawy, mogą straże wolniej nieco odetchnąć a mieszkańce pograniczni zasypiać spokojnie.

Otoż na takie napady ogranicza się teraz wojna partyzancka na pograniczu kaukazkiem, która przed laty kilkunastu zwracała na siebie uwagę Europy z powodu śmiałych najazdów czerkieskich na włości kozaków rosyjskich Barsukowskaja, Temnoleskaja, Beketowskaja i Sengiliewskaja, tudzież napadu na Mosdok, na auł mikołajowski, tudzież na osady Parbarszewo i Akbulat-Jurt, wykonanych przez Czerkiesów pod wodzą Achwerdy-Mahomy. Wówczas byli gorale jeszcze zamożni i potężni i mogli wysyłać na walki po kilka tysięcy dobrze uzbrojonych jeżdzców, gdy tymczasem teraz może się zebrać zaledwie kilkaset jeżdzców, by niepokoić wsie leżące nad rzekami Sundża i Łaba, lub wypadać z gór na oddziały rosyjskie wysłane na zwiady. Znani pod nazwą zbiorową gorali mieszkańce krain położonych między wielkiem wzgórzem i rzekami Kubanem i Łabą, zwą się szczepami czerkieskiemi czyli Adyge i stanowią liczne bardzo działy małych społeczeństw, a z tych znani są najwięcej Abadżechy, Szabsugi, Natuchecy, Bzeduchy, Czerczeneje, Temirgojcy, Jegerucy, Machodzy i Besleneje. Te zaś szczepy, które zamieszkują przestrzeń między wzgórzem głównem, tudzież między wzgórzem andyjskiem Kaczkalikowem, zwą się Czeczeńcami. Dzielą się na mieszkańców małej i wielkiej Czeczny i stanowią między sobą tak jak i Czerkiesi małe społeczeństwa, a do znaczniejszych należą Auchowecy, Jezkerynecy, Czabirłojezy, Szatojezy, Szabotowcy, Akinecy, Zorynecy, Karabulacy, Galaszecy i Gałgajecy. Wojna ustawiczna przerzedziła znacznie szeregi tych gorali, jak również zeszczuplała liczba ich posiadłości, bydła rogatego, owiec i koni, które pasą się teraz tylko w tym obrębie wzgórza, dokąd kozacy dotrzeć jeszcze nie mogli.

Dziennikowi *Messager du Midi* donoszą z Konstantynopola następujące bliższe szczegóły o uzbrojeniach Czerkiesów podług najnowszych wiadomości z Czerkiesyi z 19. kwietnia: „Główna kwa-

tera Achmet-Beja była w Sipszohur, a naczelny wódz w porozumieniu z Sefer-Baszą zajmował się organizacyą kraju na wzór redyfów tureckich. Każda prowincya ma stawiać jednego zbrojnego męża co dom i co familia. Dotąd ma prowincya Natuchat postawić 10.000 ludzi, Czapsona 18.000, Adakuma 3500, Daniskarinda-Tuabzil 7500, Ubusz 2000 ludzi. Liczba wojska może być w razie potrzeby podwojona. Także przygotowaniem prowiantu zajmuje się naczelny wódz bardzo gorliwie. Dziesięciny nadchodzą ze wszech stron, i już ma armia przeszło 100.000 tilów zboża w swoich magazynach. Kwestya trasportu została w ten sposób uregulowana: Każde 100 domów lub familii ma dostarczyć armii 2 konie pociągowe pod artylerye i dwa woły. Prowincya Karabatir zaś obowiązała się oprócz tego wystawić dwa pułki konnicy z całym ekwipażem z synów najlepszych familii tej prowincyi. Również przygotowuje Mehemet-Bej gorliwie materyał armii, osobliwie artyleryi, która ma pełnić ważne usługi w Czerkiesyi. Kilka dział z twierdzy Anapy naprawiono i opatrzono w nowe lawety. Na dniu 19. kwietnia zamyślano wyprawić oddział pod rozkazami pułkownika Łapińskiego i Karabaka (syna Sefer-Baszy) dla zrekognoskowania Kubanu. Kolumna ta miała się składać z 2000 jeźdźców i 2 dział.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Werona, 25. maja. Wczoraj rano ogłoszono następujący buletyn: Jego Excel. feldm. hr. Radecky spał do północy spokojnie i bez przerwy. Obandażowanie niedolega mu. Kurcze w nodze ustały. Tylko przy poruszeniu ciała czuje chory ból w miejscu, gdzie kość złamana. Stan fizyczny i umysłowy marszałka jest w ogóle pomyślny.

Paryż, 26go maja. Wczoraj wieczór renta 3% $69.42\frac{1}{2}$. — Dziś wieczór będzie świetna reprezentacya w wielkiej operze na cześć Króla Bawarskiego. Deputacya rady miejskiej zaprosiła J. M. Króla na bal w ratuszu.

Bononia, 24. maja. W Romagni, w prowincyi Ancona i w części prowincyi Pesaro zniesiono stan oblężenia.

Frankfurt n. M., 24. maja. Dziennik *Schwab. Mercur* zawiera telegraficzną depeszę z Berny z 23. b. m. z doniesieniem, że we środę (20.) Rada związkowa szwajcarska urzędownie uwiadomioną została o przystaniu Prus na ugodę w sprawie neuenburgskiej i że Prusy zrzekają się miliona franków wynagrodzenia.

Konstantynopol, 20. maja. (Na Bukareszt.) Na założenie krajowego banku subskrybowano w przeciągu czterech dni 1.800.000 funt. szt. Cały kapitał wynosi 5 milionów medżydie, z tych zbierze się 150.000 za pomocą pierwszego wydania akcyi. Pożar zniszczył 1300 domów.

Kurs lwowski.

Dnia 28. maja.

		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	4	46	4	49
Dukat cesarski	„ „	4	49	4	52
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	19	8	22
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	37	1	38
Talar pruski	„ „	1	32	1	34
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	12	1	13
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kuponów	82	24	82	52
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	79	25	80	—
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	30	84	15

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. maja o pierwszej godzinie po południu.

Pożyczka narodowa 5% $84\frac{1}{2}$ $84\frac{5}{8}$. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% $94\frac{1}{2}$—95. Lomb. wen. pożyczki z 5% 96—$96\frac{1}{2}$. Obligacye długu państwa 5% 83—$83\frac{1}{8}$, detto $4\frac{1}{2}$% $73\frac{3}{8}$—$73\frac{1}{2}$, det. 4% $65\frac{1}{2}$—$65\frac{3}{4}$. detto 3% $50\frac{1}{4}$ $50\frac{1}{2}$. detto $2\frac{1}{2}$% $41\frac{3}{4}$ — 42, detto 1% $16\frac{1}{2}$ — $16\frac{3}{4}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5% 96. — — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 95 — —. Detto Peszt. 4% 95 — —. Detto Medyol. 4% 94 — —. Obligacye indemn. niższ. austr. 5% $88\frac{1}{2}$—$88\frac{3}{4}$. Galic. i węgier. 5% 80—$81\frac{1}{4}$. Detto innych krajów koron. 86 — $86\frac{1}{2}$. Obl. bank. $2\frac{1}{2}$% 64 — $64\frac{1}{2}$. Pożyczka loter. z r. 1834 334 — 335. Detto z r. 1839 $139\frac{1}{4}$—$139\frac{1}{2}$. Detto z r. 1854 $110\frac{1}{2}$—$110\frac{5}{8}$. Renty Como 16 — $16\frac{1}{8}$.

Galic. list. zastawne 4% 81 — 82. Półn. Oblig. Prior. 5% 87—$87\frac{1}{2}$. Glognickie 5% 82—$82\frac{1}{2}$. Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 85 — 86. Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 92—93. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 500 frank. za szt. 111—$111\frac{1}{2}$. Akcyi bank. narodowego 1007 — 1008. Akcye c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 239—$239\frac{1}{2}$. Akcye niż. austr. tow. eskomp. 124 — $124\frac{1}{4}$. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 260 — 262. Detto półn. kolei $204\frac{3}{4}$ — 205 Detto tow. kol. żel. za 500 frank. $283\frac{3}{4}$ — 284. Detto kolei ces. Eliz. po 200 złr. z wpłatą 30% $100\frac{5}{8}$—$100\frac{3}{4}$. Detto Połud.-północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. $106\frac{3}{4}$ — 107. Detto cisiańskiej kolei żel. $100\frac{1}{2}$—$100\frac{5}{8}$. Detto Lomb.-wen kol. żel. 259—$259\frac{1}{2}$. Detto Cesarza Franc. Józ. wschod. kol. żel. 198 $198\frac{1}{2}$. Detto losy tryest. 103 — 104. Detto tow. żegl. parowej 568 — 569. Detto 13. wydania — — —. Detto Lloyda 420 — 423. Peszt. mostu łańcuch. 74 — 75. Akcye młyna parowego wiéd. 62 — 64. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 27 — 28. Detto 2 wydania 37 — 38. Esterhazego losy 40 złr. $79\frac{1}{2}$ — 80. Windischgrätza losy $27\frac{1}{4}$—$27\frac{1}{2}$. Waldsteina losy 29 — $29\frac{1}{4}$. Keglevicha losy $14\frac{1}{4}$ — $14\frac{1}{2}$. Ks. Salma losy 40—$40\frac{1}{4}$. St. Genois $39\frac{1}{2}$—$39\frac{3}{4}$. Palffego losy $38\frac{1}{2}$—$38\frac{3}{4}$. Clarego $38\frac{1}{2}$ — $38\frac{3}{4}$.

Amsterdam 2 m. 87. — Augsburg Uso $105\frac{1}{4}$. — Bukareszt 31 T. $264\frac{1}{2}$. Konstantynopol 31 T. —. — Frankfurt 3 m. $104\frac{1}{8}$. — Hamburg 2 m. $77\frac{1}{8}$. — Liwurna 2 m. $105\frac{1}{4}$. — Londyn 3 m. 10-$12\frac{1}{2}$. — Medyolan 2 m. $104\frac{1}{4}$. — Paryż 2 m. $121\frac{5}{8}$. — Cesarskich ważnych dukatów agio $7\frac{7}{8}$ — Napoleondor 8 $13\frac{1}{2}$—8 14. Angielskie Sover. 10 19 — 10 20. Imperyał Ros. 8 24—8 25.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 28. maja.

Oblig. długu państwa 5% 83; $4\frac{1}{2}$% $73\frac{3}{8}$; 4% — ; z r. 1850 —; 3% — ; $2\frac{1}{2}$% —. Losowane obligacye 5% —. Losy z r. 1834 za 1000 złr. $335\frac{1}{2}$; z r. 1839 —. Wiéd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcye bank. 1006. Akcye kolei póln. $2016\frac{1}{4}$. Glognickiej kolei żelaznej —. Oedenburgskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parow. $567\frac{1}{2}$. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiédniu —. Akcye niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 złr. — złr.

Amsterdam l. 2 m. $87\frac{1}{2}$. Augsburg 105 3 m. Genua — l. 2 m. Frankfurt $104\frac{1}{8}$ 2 m. Hamburg $77\frac{1}{8}$ 2 m. Liwurna — l. 2 m. Londyn 10 — $12\frac{1}{2}$ 2 m. Medyolan —. Marsylia $121\frac{1}{2}$. Paryż $121\frac{5}{8}$. Bukareszt 265. Konstantynopol 467. Smyrna —. Agio duk. ces. $7\frac{2}{4}$. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indemn. $80\frac{1}{2}$; innych krajów koron. —. Renty Como —. Pożyczka z r. 1854 $110\frac{1}{4}$. Pożyczka narodowa $84\frac{7}{16}$. C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcye c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 236. Hypotekar. listy zastawne —. Akcye zachodniej kolei żelaznej $200\frac{1}{2}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. maja.

PP. Bocheński Karol, z Wolicy.— Czerwiński Zygm. z Rosyi. — Czerwiński Felix, z Brodów.— Dulski Ed., z Ilawca. — Flondor Jerzy, z Hlinica. — Hagen Gust., z Wielkich Ocz.— Jaroszyński Piotr, z Rosyi.— Jędrzejewicz Max. z Źniatyna.— Jankowski Wojc., z Rosochowacca. — Kielanowski Tytus, z Kozłowa.— Münter Herm, z Wajnowa.— Nowosielski Lud, z Zbory.— Pruszyński Zygm., Podwysocki Konst. i Zawadzki Mich., z Rosyi.— Radziejowski Edward, z Żółkwi.— Rojowski Felix, z Cieszanowa.— Stobiecki Leo, z Bertyszowa. — Wentura Alex. i Jan, z Botuszan. — Zawadzki Marcin, z Wiednia. — Zaniri Franciszek, c. k. rotm., z Pragi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. maja.

Hr. Golejowski Ant., do Harasimowa. — PP. Augustynowicz Bol., do Kniażego.— Balsch Jerzy, do Krakowa.— Bromirski Mich., do Rusina.— Eder Józef pens. c. k. prez. wyż. sądu kraj., do Złoczowa.— Flondor Jerzy, do Krakowa.— Horodyński Bog., do Kniażego.— Heinold Józef, c. k. rotm., do Czech.— Jaworski Apol., do Ordowa.— Kozłowski Zygm., do Malawy.—Marszycki Eust. do Lisek.— Niewczaszyński Piotr, do Wysocka. — Smolawski Felix, do Przyłbicy.— Trusz Mich. c. k. urzęd., do Złoczowa.— Wentura Alex. i Jan, do Krakowa.— Wysocki Józef, do Hrchorowa.— Zakrzewski Adolf, do Wiktorowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	322.00	+ 13.9°	72.2	połud.-zach. sł.	pochmurno
2. god. popoł.	321.84	+ 12.4°	95.8	połud.-zach. sł.	burza
10. god. wiecz.	322.89	+ 10.2°	88.4	połud. sł.	pochmurno

Wysokość deszczu 10.00.

TEATR.

Dziś: Komedya polska: „**Grochowy wieniec**“ *czyli*: „**Mazury w Krakowskiem.**“

KRONIKA.

Ledwo przed kilku dniami przywiózł do Tryjestu parowiec „Lucia“ ostatnie pożegnanie fregaty „Novara“ i korwety „Karolina,“ okrętów, wyposażonych z prawdziwą wspaniałomyślnością cesarską, a już słyszymy o nowem przedsięwzięciu poświęconem umiętności, które przygotowuje marynarka cesarska.

Wojenny paropływ „Vulkan“ otrzymał polecenie, jeszcze w ciągu tego lata odbyć żeglugę w południowej części greckiego archipelagu, tudzież koło wybrzeży Syryi i Egiptu w zamiarze dokładnych postrzeżeń magnetycznych. Będzie to zawiązek regulaminów magnetycznych, które nakazał najdostojniejszy Arcyksiążę, naczelny komendant marynarki cesarskiej oceniając wielką ważność tego przedmiotu w umiętnościach i żegludze. Wykonanie postrzeżeń polecono dyrektorowi obserwatoryum przy marynarce dr. Schaub.

Obok tych prac i przedsiębierstw ku wykształceniu umysłowemu, niezaniedbuje się w naszej marynarce i praktyczna strona służby morskiej. Dowodem tego są eskadry ćwiczenia, z korzyścią dla oficerów i załogi, dowodem tego są nowe okręta, które w ostatnich dwóch latach spuszczono z warsztatu, i te, które się na warsztacie znajdują. Za kilka tygodni ujrzymy gotową do wypłynięcia na morze nową małą eskadrę, która zwiedzi wody północne, podczas gdy „Novara“ przebywa morza południowe, a „Karolina“ krąży w gorącej strefie.

— Wielki książę rosyjski, Konstanty, miał — jak opowiadają dziennikí, Podczas bytności swej w Paryżu oglądać z wielką ciekawością relikwije familijne, które cesarz Napoleon III. osobno przechowuje. Między temi relikwijami znajduje się: trójkolorowa szarfa, którą jenerał Bonaparte nosił w bitwie pod piramidami i w ciągu całej kampanii egipskiej; pierścień koronacyjny, który Papież VII. wkładał na palec Cesarzowi Napoleonowi I., także pierścień koronacyjny Cesarzowy, przedstawiający dwa serca, jedno z szafiru drugie z brylantu z napisem: „Deux font un“ (Dwa stanowią jedno), medalion z dwoma miniaturami Napoleo naI. i Maryi Luizy, pędzla Isabej'a, dalej miniatura Maryi Luizy i króla rzymskiego, również pędzla Isabej'a; jestto ten sam portret, który Cesarz Napoleon zabrał na wyspę Helenę i oglądał w ostatnich chwilach życia; szpada, którą książę Reichsztadu zapisał Ludwikowi Napoleonowi; sławny talisman Karola Wielkiego, który niegdyś ofiarowała Napoleonowi I. kapituła katedralna w Akwisgranie; ta relikwija historyczna składa się z dwóch szafirów, między któremi znajduje sie mały krzyżyk, wyrzczany z drzewa prawdziwego krzyża i obwiedziony złotą obrączką osadzoną drogiemi kamieniami. Karol Wielki nosił ten talisman we wszystkich bitwach na złotym łańcuszku. Na wspomnienie zasługuje jeszcze obrączka ślubna Cesarza Napoleona I. i Cesarzowy Józefiny, całkiem pojedyncza obrączka złota z jej imieniem.

— P. Prevost wynalazł sposób nadawać akwarellom pozor i trwałość malowideł olejnych; a sposób ma to być tak dzielny, że się nawet da zastosować w przedsiębierstwach podrzędnej industryi. P. Prevost przezwał wynalązek swój „*embuholnie*“ i jedzie do Paryża po patent.

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.